

آشنایی با میکروسپوریدیازیس هپاتوپانکراس (سندروم مدفع) سفید میگو

مریم میربخش و بابک قائدنیا

maryam.mirbakhsh@gmail.com

موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

نوپدید در صنعت میگوی پرورشی میباشد که تهدیدی جدی در کشورهای جنوب شرق آسیا محسوب میگردد و هر روزه شاهد افزایش گزارش این سندروم همراه با ضرر اقتصادی ناشی از آن هستیم (Ha et al., 2010; Thitamadee et al., 2016).

عامل سندروم: عامل عفنونی برای این سندروم هنوز گزارش نشده است ولی بر اساس انتشار سریع آن، احتمال یک عامل واگیر وجود دارد. باکتری‌های ویبریو، اجتماع میکروبی‌های تغییر شکل یافته (ATM)^۱ و گرگارین گزارش شده است و تک سندروم در تایلند گزارش شده است و تک یاخته انگلی به نام انتروساپیتوزون هپاتوپنئی از میگوهای پنهوں مونودون و لیتوپنهوں وانامی در کشورهای ویتنام، تایلند و هند گزارش شده است. این تک یاخته از شاخه میکروسپوریدیها میباشد (Wittner and Weiss 1999). انتروساپیتوزون هپاتوپنئیک یاخته انگلی اسپوردار درون سلولی است که در محوطه سیتوبلاسمی سلول‌های مجازی اپیتلیال (Tourtip et al., 2009; Tangprasittipap et al., 2013; Tang et al., 2015) و در چرخه زندگی دو فرم ظاهری دارد: مرحله مرونت^۲ و مرحله اسپور (تصویر ۱). مرونت ساختار سلولی ساده‌ای دارد. غشای پلاسمایی در ارتباط مستقیم با سیتوبلاسم میزبان است و شواهدی وجود دارد که انگل از اندامک‌های دورن سلولی میزبان

چکیده
انتروساپیتوزون هپاتوپنئی^۱ انگل اجباری اسپوردار درون سلولی از شاخه میکروسپوریدیها و عامل سندروم نوپدید میکروسپوریدیازیس هپاتوپانکراس یا سندروم مدفع سفید میگو^۲ در صنعت میگوی پرورشی خانواده پنائیده میباشد که در بسیاری از کشورهای آسیایی جنوب شرقی مانند چین، ویتنام، تایلند، اندونزی، هند و مالزی از میگوهای پرورشی جداسازی و گزارش شده است و امکان آلوده کردن لیتوپنهوں وانامی، مارسوپنهوں ژاپونیکووس و پنهوں مونودون را دارد. عفونت صرفا با انجام مطالعات آسیب شناسی و مشاهده اینکلوژن بازو فیلیک به همراه مقادیر زیاد اسپور بیضی شکل و روش‌های مولکولی تأیید میشود. در این سندروم علایم بالینی خاصی مشاهده نمی شود ولی افزایش ضربت تبدیل غذایی، تنوع سایز در هنگام برداشت میگوها و مدفع سفید در کناره استخرهای درگیر گزارش شده است و احتمال حضور عوامل باکتریایی به همراه این تک یاخته وجود دارد. به دلیل آثار اقتصادی این بیماری نوپدید، آگاهی از علایم هشدار دهنده و روش‌های تشخیص برای پرورش دهنده‌گان ضروری است.

واژگان کلیدی: میگو، بیماری نوپدید، سندروم مدفع سفید، انتروساپیتوزون هپاتوپنئی، میکروسپوریدیازیس هپاتوپانکراس

مقدمه
سندروم میکروسپوریدیازیس هپاتوپانکراس یا سندروم مدفع سفید میگو، یک بیماری

L
سندروم
میکروسپوریدیازیس
هپاتوپانکراس یا
سندروم مدفع
سفید میگو، یک
بیماری نوپدید
در صنعت میگوی
پرورشی میباشد
که تهدیدی جدی
در کشورهای جنوب
شرق آسیا محسوب
میگردد.

1. (EHP) Enterocytozoonhepatopenaei,
2. WFS, White Feces Syndrome

3. Aggregated Transformed Microvilli
4. meront

گونه‌های حساس به بیماری
پنوس موندون، مارسوینوس ژاپونیکوس،
لیتوپنهوس وانامی

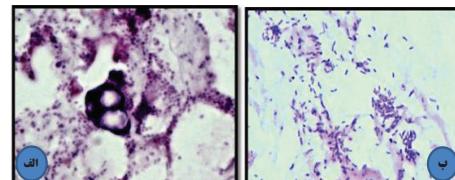
روش تشخیص ۱- مشاهده مستقیم

تهیه اسپیر از هپاتوپانکراس میگوی مشکوک در محلول حاوی کلریدسیدیم $\frac{2}{8}$ درصد و فرمالین ۱۰ درصد و مشاهده اسپورها توسط میکروسکوپ نوری

مقایسه مدفوع میگوی سالم با مدفوع سفید: مدفوع سفید مشاهده شده در آب استخر، مدفوع واقعی نیست و در واقع مجموعه ای از اسپورهای انتروسایتوزون هپاتوپنه، مخاط روده، باکتری های میله ای شکل (شبیه گونه های ویبریو) و سلول های اپیتلیال نکروز شده مجرای هپاتوپانکراس است. همچنین مدفوع سفید راحت تر از مدفوع نرمال قطعه قطعه می شود.

۱. علائم آسیب شناسی ۱. آزمایشات آسیب شناسی نمونه مدفوع سفید:

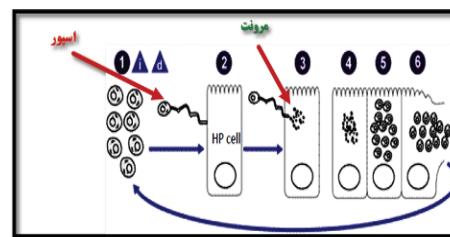
بسته های حاوی اسپورهای متراکم، رسیده و بازو فیل که با محتویات شبه موکوسی مخلوط است در نمونه ها قابل مشاهده است علاوه بر اسپورها مقدار زیادی باکتری نیز دیده می شود (تصویر ۳-الف و ب)

شکل ۳-الف- اسپورهای رسیده بازو فیل (بزرگنمایی $60\times$) ب- وجود باکتری در مدفوع سفید (F.J., et al., 2016)

اسپور دارای
دیواره ضخیم و
 مقاومی است که
 سبب بقای انگل
 در محیط خارج
 می گردد همچنین
 دارای ابزار خارج
 شونده ای است
 که سبب تهاجم و
 انتقال مستقیم
 اسپوروپلاسم به
 سیتوپلاسم
 میزبان می گردد.

به عنوان منبع مواد غذایی استفاده می نماید. اسپور دارای دیواره ضخیم و مقاومی است که سبب بقای انگل در محیط خارج می گردد همچنین دارای ابزار خارج شونده ای است که سبب تهاجم و انتقال مستقیم اسپوروپلاسم به سیتوپلاسم میزبان می گردد.

شکل ۱- چرخه زندگی انتروسایتوزون هپاتوپنه

در این سندروم اگرچه هپاتوپانکراس به صورت مستقیم سیستم ایمنی را درگیر نمی کند اما کاهش مواد غذایی و مصرف انرژی ناشی از عفونت EHP سبب تضعیف سیستم دفاعی کل میگوید (Pascual et al., 2006).

علائم بالینی

استخراه های میگوی درگیر این سندروم علائم زیر را دارند:

۱. رشد کم
۲. افزایش ضربیت تبدیل غذایی
۳. رشد منفی
۴. تنوع زیاد سایز میگوها زمان برداشت و مشاهده مدفوع سفید در استخر (تصویر ۲ الف و ب)

شکل ۲- الف- تنوع زیاد سایز میگوها در زمان برداشت ب- مشاهده مدفوع سفید در استخر (Srinivas, D., et al., 2016)

۳- تشخیص مولکولی:

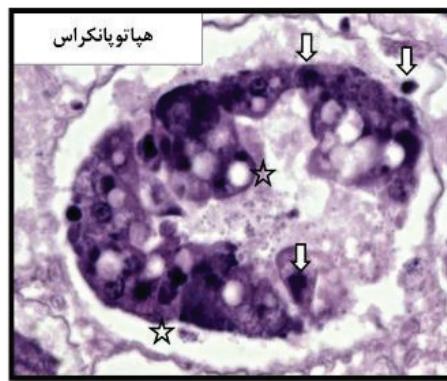
تکنیک های واکنش زنجیره ای پلیمراز^۱ و هیبریدیزاسیون در جایگاه (ISH)^۲ اولین بار در سال ۲۰۰۹ برای تشخیص این سنتروم ارائه شد. Nested PCR, Real time PCR و PCR و LAMP^۳ برای تشخیص این سنتروم توصیه می شوند (Kathy F.J., et al., 2016).

فهرست منابع

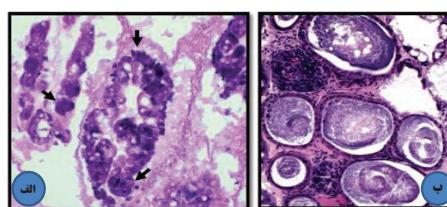
1. Ha, N.T., Ha, D.T., Thuy, N.T., Lien, V.T.K., 2010. Enterocytozoon hepatopenaei parasitizing on tiger shrimp (*Penaeusmonodon*) infected by white feces culture in Vietnam, has been detected (in Vietnamese with English abstract). Agric. Rural Dev. Sci. Technol. 12, 45–50.
2. Kathy F.J. Tang, JeeEun Han, Luis Fernando Aranguren, Brenda White-Noble, Margeaux M. Schmidt, Patharapol Piamsomboon, Eris Risdiana, Bambang Hanggono., 2016. Dense populations of the microsporidian *Enterocytozoonhepatopenaei* (EHP) in feces of *Penaeusvannamei* exhibiting white feces syndrome and pathways of their transmission to healthy shrimp., Journal of Invertebrate Pathology., 140:1- 7.
3. Kmmari., S., Rathlavath., S., Pillai., D., R., Gadasu., 2018. Hepatopan creaticMicrosporidiasis (HPM) in Shrimp Culture: A Review. Int.J.Curr. Microbiol.App.Sci. 7(01): 3208- 3215.
4. Rajendran, K.V., Shivam, S., EzhilPraveena., P., Joseph SahayRajana., J., Sathish Kumar., T., Avunje., S., Jagadeesan, V., Prasad Babu., S.V.A.N.V., Pande.,

می شود. در برخی موارد اسپورهای آزاد شده از سلول های لیز شده در مجاری دیده می شود. به دلیل سایز کوچک اسپورها توصیه می شود از لنز روغنی و بزرگنمایی ۱۰۰X استفاده شود (تصویر ۴).

سلول های اپیتلیال مجاری هپاتوپانکراس حجم شده و با تعداد زیادی از سلول های اسپور پر می شوند و از غشای پایه جدا می شوند همچنین آسودگی سلول های روده نیز دیده شده است. در بسیاری از موارد نکروز عفونی هپاتوپانکراس (SHPN) نیز مشاهده می شود (تصویر ۵ - الف) و (ب)

شکل ۴- مقطع آسیب شناسی بافت هپاتوپانکراس آسوده به EHP. ستاره: اسپور رسیده، فلش: اینکلوژن های درون سیتوپلاسمی (Kathy F.J., et al., 2016)

شکل ۵- الف- جداشدن سلول های اپی تیال هپاتوپانکراس از غشای پایه با فلش نمایش داده شده است، ب- وجود باکتری و انکلوژن بازو فیلیک در هپاتوپانکراس (Kathy F.J., et al., 2016)

سلول های
اپیتلیال مجاری
هپاتوپانکراس
حجم شده و
با تعداد زیادی
از سلول های
اسپور پر
می شوند و از
غشای پایه جدا
می شوند.

-
1. polymerase chain reaction	3. Loop-Mediated Isothermal Amplification
2. in situ hybridization	

9. Tourtip, S., Wongtripop, S., Stentiford, G.D., Bateman, K.S., Sriurairatana, S., Chavadej, J., Sritunyalucksana, K., Withyachumarnkul, B., 2009. Enterocytozoonhepatopenaei sp. nov. (*Microsporidia: Enterocytozoonidae*), a parasite of the black tiger shrimp *Penaeusmonodon* (Decapoda: Penaeidae): fine structure and phylogenetic relationships. *J. Invertebr. Pathol.* 102, 21–29.
10. Wittner, M., Weiss, L.M., 1999. The Microsporidia and Microsporidiosis. ASM Press; 371 Washington, DC.
- Navaneeth Krishnan., Alavandi., S.V., Vijayan., K.K., 2016. Emergence of Enterocytozoonhepatopenaei (EHP) in farmed *Penaeus (Litopenaeus) vannamei* in India. *Aquaculture* 454, 272–280.
5. Srinivas, D., Venkatrayalu, Ch., Laxmappa, B., 2016. Identifying diseases affecting farmed *Litopenaeusvannamei* in different areas of Nellore district in Andhra Pradesh, India. *International Journal of Fisheries and Aquatic Studies*; 4(2): 447- 451.
6. Tang, K.F.J., Pantoja, C.R., Redman, R.M., Han, J.E., Tran, L.H., Lightner, D.V., 2015. Development of in situ hybridization and PCR assays for the detection of *Enterocytozoonhepatopenaei* (EHP), a microsporidian parasite infecting penaeid shrimp. *J. Invertebr. Pathol.* 130:37- 41.
7. Tangprasittipap, A., Srisala, J., Chouwdee, S., Somboon, M., Chuchird, N., Limsuwan, C., Srisuvan, T., Flegel, T.W., Sritunyalucksana, K., 2013. The microsporidian *Enterocytozoonhepatopenaei* is not the cause of white feces syndrome in whiteleg shrimp *Penaeus (Litopenaeus) vannamei*. *BMC Vet. Res.* 9139–9,148.
8. Thitamadee, S., Prachumwat, A., Srisala, J., Jaroenlak, P., Salachanb, P.V., Sritunyalucksana, K., Flegel, T.W., Itsathitphaisarn, O., 2016. Review of current disease threats for cultivated penaeid shrimp in Asia. *Aquaculture* 452, 69–87.